

[Formanden]

Jeg er nødt til at gentage, at ikke alene er der efter min opfattelse for mange korte bemærkninger, men i alt fald skal taletiden overholdes.

Så er det hr. Ellemann-Jensen for en kort bemærkning.

Og så synes jeg, at med den sidste, jeg i øvrigt har fået anmeldt, sluttet der i denne omgang. Det må være tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Tak, hr. formand.

Jeg vil så nødig skuffe hr. Risgaard Knudsen, så derfor vil jeg gerne forsøge at bringe orden i hans verdensbillede, selv om jeg egentlig troede, at de sidste mange måneders diskussion og også debatten tidligere i dag kunne have gjort det ganske klart.

Jeg tror godt, jeg tør sige, at det gælder samtlige medlemmer i den tidligere regering inklusive statsministeren, at havde vi anet, at den måde, hvorpå statsministeren valgte at drage en personlig konsekvens af tamilrapporten, havde vi anet, at det førte til et regeringskifte – at vi skulle have den regering, vi har i dag – så ville vi alle sammen hellere have haft valg. Og det er derfor, vi er nødt til i bedømmelsen af, hvad der skete og hvorfor og måske navnlig, hvad der ikke skete – det er derfor, vi i den bedømmelse er nødt til at have Det Radikale Venstre som en central, overraskende faktor.

For da det viste sig, at den daværende fru Marianne Jelved, den nuværende økonomiminister, havde klodset så meget ind under stolen, som der overhovedet kunne være – for at bruge økonomiministerens eget udtryk – så stod det os klart, at så var der noget, der var kikset. Det synes jeg godt man kan erkende i dag: det kiksede. Og det, der så gik galt, var, at forsøget på da at få udskrevet valg som beskrevet netop af hr. Henning Dyremose gik så galt, og da var fælden, den radikale fælde, klappet i.

Men det er jeg helt sikker på at der er mange der vil huske, når vi om kort tid vil få lejlighed til at genoptage denne diskussion med vælgerne.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Ellemann-Jensen mangler så kun at bekræfte, at han godt kunne have accepteret en socialdemokratisk statsminister, blot han selv var blevet udenrigsminister.

Det, jeg tog ordet for at spørge til, var hr. Henning Dyremoses indlæg, som siger: Vi ville ikke have tamilvalg, vi ville pålægges af et flertal i Folketinget at udskrive et valg, som så i hr. Henning Dyremoses forestilling ikke blev et tamilvalg.

Så vil jeg godt spørge hr. Henning Dyremose: Var det SF, der forhindrede det, eller var det sådan, at der var medlemmer af Det Konservative Folkeparti, der heller ikke ønskede det? Kan hr. Henning Dyremose bekræfte, at tidligere statsminister Poul Schlüter var blandt dem, der ikke ønskede den fremgangsmåde anvendt?

Formanden:

Jeg kan godt se, der kan være grund til et par enkelte korte bemærkninger, men jeg vil altså godt bede om, at man forstår, at der er ordførere, der har et rimeligt krav på at få lejlighed til at aflevere deres ordførertale. Det kan ikke være rigtigt, at hele debatten udspilles på korte bemærkninger i det omfang, det er tilfældet her.

Hr. Ellemann-Jensen for en meget kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg beklager, at det er nødvendigt at forlænge disse korte bemærkninger, men det er det på grund af hr. Bilgrav-Nielsens, synes jeg, ganske grove gengivelse af, hvad der rent faktisk skete.

Det, der skete, var, at på det tidspunkt, da det stod klart, at nu var der blevet dannet en ny regering og den stod klar til at fremstille sig, da lød tilbudet fra os, at mens formandskabet kørte, kunne vi lade en sådan regering køre, men med både Venstre og De Konservative med for at placere de centrale ministre med erfaring, som skulle håndtere formandskabet. Derefter kunne der så blive udskrevet valg. Det var det tilbud, der lød.

Jeg vil overlade det til andre at bedømme resultatet af formandskabet for at se, om det måske havde været en meget god idé at sikre en vis erfaring på nogle af posterne.